

Indiensolidaritets Dandakaranya

Nr 3 - 2014. 31 mars.

TEMA: NAXALITEXTER MED SVERIGEKOPPLING

MEDLEMSTIPS

Vill du stödja adivasierna i deras kamp mot Indiens militär? Gör en solidaritetsaktion redan idag.

NAXALITEXTER

Två texter direkt från Indiens djungler har koppling till Sverige. Hur kommer det sig?

KULTUR

Svensk politisk folkmusik uppskattas i Indien. Dags att plocka fram gitarren?

JEMA: Naxalittexter med sverigekoppling

Resist the ban
on renowned
people's
intellectual
Jan
Myrdal
by the fascist
Indian state!

Den indiska regeringens tal om bannlysning av Jan Myrdal och en liten naxalitkonferens i Hamburg 2012 behandlas i detta nr.

KONTAKT:

indiensolidaritet@gmail.com

0729-139147

facebook.com/groups/indiengruppen

En viktig anledning till att Indiensolidaritet bildades var att vi läste och inspirerades av de rapporter som Arundhati Roy och Jan Myrdal hade skrivit efter att ha besökt naxalitärkontrollerade områden 2010. Med Jan Myrdals besök fick vi plötsligt en svensk koppling till adivasiernas kamp för att överleva och till vad som förmodligen är världens starkaste revolutionära rörelse.

En viktig fråga som vi ställde oss i början var om vårt arbete verkligen spelade någon roll. Hur skulle vi på andra sidan jorden kunna spela någon roll för dessa jordens fördömda som kämpar för sin överlevnad i områden som få utomstående någonsin har brytt sig om? Det är i ljuset av dessa funderingar (som vi hade då 2011) intressant att läsa naxalitdokument som behandlar denna fråga. Där ute i jungeln är naxalitledningarna ständigt i rörelse för att undkomma de 100 000 soldater som försöker jaga fatt dem. Samtidigt tar de sig tid att skriva texter som handlar om svensken Jan Myrdal inreseförbud och om en liten konferens som hölls av naxalitvänner i Tyskland. Det är ganska fascinerande och väcker tankar om betydelsen av solidaritetsarbetet.

Den politiska människan kämpar på grundval av sin övertygelse och sina idéer. Efter att ha läst naxalitdokumentet får man intrycket att solidariteten bokstavligen kan fungera som näring och energi för de som kämpar. Själva vetskapen om att de har vänner ger hopp och styrka. Naxaliterna vet att de inte kan segra ensamma. De behöver verkligen stöd och de har behov av att liknande rörelser utvecklas i andra länder. Även om man inte håller med dem i många frågor så är det intressant att läsa om deras kamp för den "världssocialistiska revolutionen". Sådana idéer känns uppfriskande i vårt samhälle där liberalerna har deklarerat seger och ideologiernas död. Tänk, det finns faktiskt folk som inte är liberaler eller halvliberaler.

I en liten hall i Hamburg

Vi var först osäkra om vi skulle åka till Hamburg i november 2012. Den konferens som arrangerades tycktes först vara mest för kommunister och inte för solidaritetsorganisationer som vår. Efter att ha läst texten (i detta nr) från det stora naxalitpartiet CPI(maoist) som handlar om hamburgkonferensen så inser vi att vi gjorde rätt som åkte dit. Konferensen var verkligen ett viktigt stöd och säkert har information om konferensen gått ut till hela deras organisation. I texten om konferensen tar de upp en viktig fråga. De skriver att hamburgorganisatorernas radikala kommunistiska kampanj bör utvecklas samtidigt med kampanjen mot Operation Green Hunt. Det var just

denna fråga som vi tog upp i ett tal på konferensen. CPI(maoist) menar att de båda kampanjerna kompletterar varandra och samtidigt menar de att man bör samla brett i solidaritetsarbetet. Men en kampanj för kommunismen kan inte samla brett i dagsläget och skulle någon grupp i Sverige sätta igång en kampanj för kommunismen med utgångspunkt i naxaliternas kamp så skulle den verkligen inte komplettera vår kampanj utan störa den. Sverige är ett litet land och den lilla grupp som är intresserad av frågan skulle blanda ihop vår kampanj mot Operation Green Hunt med den kommunistiska kampanjen och det skulle bli mycket svårare att samla brett. Alltså, CPI(maoist)s uppfattning att de båda kampanjerna kompletterar varandra tycks i vart fall inte stämma med vår verklighet i Sverige. Men situationen ser inte likadan ut i alla länder och det vore så klart fel att tvärsäkert uttala sig om detta som om det gällde alla länder.

Folkmusikanter från Sverige

I CPI(maoist)s officiella tidning skrev de: "Konferensen innehöll också ett kulturellt program med grupper som framförde svensk folkmusik, tysk rap och revolutionära sånger på turkiska, allt i en stark antiimperialistisk anda.". I uttalandet skriver de även att det var "särskilt glädjande" att "aktivister inom kulturområdet" deltog. Det är kanske dags att vi plockar fram gitarren igen och samtidigt bör vi kanske *plocka ner* de dåliga inspelningarna som ligger på nätet?

Fördöm förslaget från centralregeringen att förbjuda den världsberömde författaren Jan Myrdal att besöka Indien

Författaren Jan Myrdal besökte naxalitkontrollerade områden i januari 2010. När han fick ont i knäna under den långa vandringen i djungeln så ordnade gerillasoldaterna en bärstol.

Översättning: Pia Hanzén

Pressmeddelande från CPI(maoist)s centralkommitté.

Kamrat Jan Myrdal är en svensk medborgare och världsberömd författare. Han har besökt många länder, däribland Folkrepubliken Kina, och han skriver sedan sex decennier tillbaka inom ett flertal ämnen såsom konst, kultur, historia, miljö etc. Och detta gör han till stöd för de förtryckta massorna.

Jan Myrdal besökte Indien vid den anseliga åldern av 82 år för att delta i en del demokratiska program och han reste runt i områden som kontrolleras av CPI(maoist) och träffade partiets högsta ledning och skrev därefter boken "Röd stjärna över Indien". Efter detta reste han återigen till Indien och besökte flera städer inklusive huvudstaden Delhi där han lanserade sin bok och delade sina åsikter med flera författare, demokrater, studenter och journalister. Alla hans resor och publikationer har gjorts helt offentligt

med allmänhetens vetskap. Likaså har han gjort sina uppfattningar kända för allmänheten och han är tydlig med att han är kommunist. Under mer än tre decennier har han följt de repressiva åtgärder som de exploaterande härskande klasserna i Indien har vidtagit i förhållande till den revolutionära rörelsen. I början på 80-talet reste han runt i Andhra Pradesh och skrev boken "Indien väntar". Det stöd han gett till de som engagerar demokratis-

ka krafter världen över för den revolutionära demokratiska rörelsen i Indien är verkligen lovligt. Han står på de förtryckta massornas sida och uttrycker oförskräckt sina antiimperialistiska, demokratiska och kommunistiska åsikter effektivt med sin penna. Det är känt världen över att USA indirekt har förbjudit honom att komma in i landet genom att införa striktare regler. Indiska regeringen försöker också att förbjuda honom att besöka

På bilden som är tagen av Jan Myrdal syns vad som förmodligen är naxaliternas folkemilis som fungerar som den lokala polisen i deras områden,

En kulturgrupp uppträder ute i djungeln. Kulturgrupper är viktiga för naxaliteterna och de sprider effektivt deras budskap bland folk som inte kan läsa. Foto: Jan Myrdal

Indien genom att gå i USA:s nyfascistiska fotspår och avslöjar därmed sin demokratiska fasad och visar upp sin fascistiska natur och en rädsla för att sanningen skall komma fram. Vårt parti fördömer enhälligt den indiska statens fascistiska förhållningssätt till en världsberömd författare. Vi uppmanar intellektuella, demokrater, författare, artister, studenter och folk ur alla samhällsskikt att fördöma den indiska regeringens despotiska inställning.

Förutom Jan Myrdal hade även hans far Gunnar Myrdal och modern Alva Myrdal nära förbindelser med Indien. Båda var Nobelpristagare och hans mor var ambassadör i Indien i ca 5 år mellan 1955-1961. Den indiska regeringen gav paret "Jawaharlal Nehru"-priset för Internationell Förståelse. Deras son Jan Myrdal håller frekvent tal i olika frågor på universitetet i Delhi. Han har alltså

hållit kontakten med vårt land under en lång period och är väl medveten om olika frågor och de förtryckta massornas svårigheter och han har använt sina kunskaper för att sätta allt på pränt. Den indiska regeringens beslut att hindra en så stor vän till Indien är i högsta grad pinsamt. Den indiska regeringen välkomnar multinationella företag och storbourgeoisien med röda mattan så att de urskillningslöst kan plundra Indien på sina mest värdefulla rikedomar samtidigt som de är intoleranta mot de som har äkta demokratiska och framstegsvänliga åsikter och som ifrågasätter dem. Den Indiska regeringen bjuder in stora internationella storföretagshajar som Enron, Dow Chemicals, POSCO, Monsanto, Vedanta och Areva och många andra. De tjänar och ger ett enormt stöd åt Jindal, Mittal, Essar, Tata och Ambani och konspirerar med dem. Adivasierna utkämpar en kamp på liv och död för att bevara de mest

värdefulla markerna, skogarna, kullarna, vattnen, mineralerna och alla typer av andra naturresurser i stora delar av vårt land från exploatering. Central- och delstatsregeringarna har på bred front grupperat mängder av poliser och paramilitära styrkor i skogarna. Floder av blod har flödat under den grymma "Green Hunt"-offensiven under de senaste tre åren. "Green Hunt"-offensiven omfattar nu även städer och de härskande klasserna trakasserar, arresterar och torterar. De fabricerar anklagelser mot demokrater, revolutionärer, folkliga författare, artister, adivasivänner och journalister som står på folkets sida. Det föreslagna förbudet för Jan Myrdal att besöka Indien är ett tydligt exempel på att den nuvarande "Green Hunt"-offensiven nu har passerat landets gränser. Den indiska regeringen är redo att använda sin armé och andra delar av deras väpnade styrkor för att krossa det revolutionära parti

som leder den revolutionära rörelsen. Vårt parti hyser förhoppningar om att folkliga författare, poeter, demokrater och adivasivänner (med andra ord alla de som står vid de förtryckta massornas sida) ska försvara kamrat Jan Myrdal som själv är en person som försvarar de förtryckta massorna och den revolutionära rörelsen. Försvaret utvecklas genom kamp mot det föreslagna förbudet och genom att exponera de riktigt farliga trender som nu finns bland imperialisterna.

Det är ingenting nytt för de härskande klasserna i detta land att inta ett fascistiskt förhållningssätt till artister, författare, journalister, filmproducenter och regissörer. Det finns många författare och demokrater som varit utsatta för konspirationer och som satts i fängelse i Indien. Nyligen

(den 1 juli) sköts den delhibaserade journalisten Hem Chandra Pandey av polisen i Andhra Pradesh i en påhitad skottväxling. Den välkända författaren Arundhati Roy dömdes enligt strafflagen för sitt stöd till kampen i Kashmir. Kommunistiska torpeder misshandlade en advokat i Högsta Domstolen, Prasant Bhushan. Samma stat som tidigare dödade Safdar Hashmi dömde nyligen den folkäre artisten Jeeten Marandi till döden men de ändrade sig efter ett massivt tryck. Nyligen fick den nyfascistiska Kejsarinnan av Väst-Bengalen (chefsminister Mamata Banerji) professor Abhishek Mahapatra gripen efter att hon blivit förnärmad av en teckning som han ritat av henne. Eleverna på universitetet Jadavpur som ifrågasatte detta blev förhörda och trakasserade och anklagade för att vara maoister.

Dessa fascistiska attacker från de härskande klasserna ökar och sprider sig och de visar det "Green Hunts" grymma ansikte. Under det brittiska styret hängdes flera författare, artister och revolutionärer efter att de gett uttryck för patriotism. Den indiska staten följer lydigt i imperialisternas fotspår (särskilt USA-imperialisternas) och de förfinar sina förtryckarmetoder. Vårt parti kallar alla att fördöma det som beskrivits ovan och till att bygga en bred och stark solidaritetsrörelse som kan ge mer styrka åt Jan Myrdals penna och att kämpa för att den indiska regeringen skall återkalla förslaget att förbjuda honom att besöka Indien.

Av Abhay, talesperson i CPI(maoist)s centralkommitté

*Här är det politiskt möte ute i skogen. Kvinnorna på bilden höjer sina händer när de ropar några avslutande slagord.
Foto: Jan Myrdal.*

HÅLL DEN PROLETÄRA INTERNA- TIONALISMENS FANA HÖGT!

Ett pressmeddelande från CPI(maoist) om konferensen i Hamburg

Översättning: Pia Hanzén

Kära Kamrater, vi skickar våra varmaste revolutionära och röda hälsningar från vårt parti CPI(maoist) och People's Liberation Guerilla Army (PGLA), Revolutionary People's Committees (RPC) och de revolutionära massorganisationerna och den revolutionära delen av folket i Indien.

Denna hälsning går till alla partier, organisationer och var och en i Indien och utomlands som gjort ansträngningar för att bygga upp stödet och utveckla solidariteten med den nydemokratiska revolutionen i Indien och sådana revolutioner i andra länder. Denna hälsning går till er som var med på den "internationella konferensen för folkkriget i Indien" i Hamburg den 24 november 2012 och gjorde den till en framgång.

Vi uppfattar att era budskap och inlägg gjordes i sann internationalistisk anda och de var viktiga med tanke på att de förtryckta folken och kamraterna som kämpar i frontlinjen i mot klassfienden verkligen behöver ert stöd. Som var och en av er vet så förvärras repressionen dag för dag och det gjorde att era budskap nådde oss väldigt sent. Vi är verkligen ledsna över att vi ger återkoppling så sent på era fina insatser. Det var särskilt uppmuntrande för oss att höra att ungdomar, studenter, kvinnor och aktivister inom kulturområdet deltog aktivt i konferensen i Hamburg. Rapporter om kampanjer från olika hörn av världen har fyllt oss med värme och entusiasm. Det viktigaste är att all denna solidaritet har gjort oss mer ödmjuka och fyllt oss med en känsla av ansvar gentemot världsproletariatet inför vår roll i den socialistiska revolutionen i världen. Vi skulle vilja ha deltagit i denna kampanj och spelat en

roll i den men på grund av de exempel-lösa angreppen från fienden så kunde vi inte. Vi vet att ni delar vår sorg med oss och vi har lidit svåra förluster på högsta nivå. Shyam Mahesh och Muralis dog martyrdöden 1999 och Azad och Kishenjis likaså under den senaste tiden.

De var alla viktiga ledare i vår revolution och de mördades brutalt av de härskande klasserna i Indien med stöd av imperialisterna. Ert uttalande "De Indiska maoisternas kamp är vår kamp och deras nederlag är våra nederlag" har fyllt våra hjärtan med förtroende och en internationalistisk anda som vi så väl behöver för att övervinna sorgen och gå vidare med oförskräckt mod. Ni har helt riktigt sagt att det enda rätta sättet att hedra martyrerna i revolutionen i Indien är att fördubbla stödet till folkkriget i Indien. Detta stöd är en del av den växande kampen mot imperialismen i världen och för proletär internationalism. Vi anser att konferensen i Hamburg var ytterligare ett steg framåt i att uppfylla detta åtagande, att öka stödet till kampen.

Alla har ni konsekvent fördömt den indiska regeringen och protesterat med uppriktig vrede mot deras krig mot folket och krävt att det omedelbart upphör. Folket på fältet i den revolutionära rörelsen håller den internationella solidariteten som uttrycks av olika partier, organisationer och individer i olika länder i minnet med värme. Det är exakt genom denna typ av stöd som en riktig folkrörelse utvecklas. Ni har startat kampanjer runt om i världen för att stödja folkkriget i Indien, särskilt i de imperialistiska länderna, i själva "odjurets mage", där de flesta av er är aktiva. Betydelsen av detta känns mycket starkt i oss som kämpar i världsrevolutionens stormiga centrum. Vi skattar denna form av stöd och solidaritet mycket högt och vi

lovat med bestämdhet att vi kommer att ge samma stöd till andra partier och massorganisationer som kämpar runt om i världen.

Denna typ av solidaritet ger stor tillfredställelse till de stridande och förmedlar känslan av att de inte är ensamma i sin kamp. Det visar också ännu en gång mycket tydligt vilka gemensamma fiender vi står inför, imperialismen och deras lakejer och allehanda reaktionärer världen över. Det stärker kampviljan hos folket och blir till en uppmaning att ständigt föra rörelsen framåt. Vårt parti och People's Liberation Guerilla Army (PGLA), Revolutionary People's Committees (RPC) och de revolutionära massorganisationerna, den revolutionära delen av folket och alla progressiva och demokratiska krafter vill ha exakt sådan enhet och solidaritet på nationell och internationell nivå. Detta är extremt viktigt för oss i arbetet med att försvara och utveckla folkkriget.

Varje parti och organisation som uttrycker solidaritet med folkkriget i Indien har uttryckt att solidariteten är av central betydelse inte bara i förhållande till revolutionen i respektive land utan också i förhållande till andra revolutioner. Uppfattningen att det bästa sättet att solidariser sig är att föra revolutionen framåt i respektive land blev grundligt uttryckt vid denna konferens och där är vi helt överens. Vi, Indiens maoister, arbetar i samma anda och det har alltid varit vårt signum sedan bönderna under ledning av sanna revolutionärer inledde den väpnade kampen i Naxalbari.

Vårt parti, som bär på arvet från Naxalbari, har alltid sett den nydemokratiska revolutionen som genomförs i Indien som en del av den socialistiska världrevolutionen. Vi ser vårt parti d.v.s.

"Do ordinary things with extraordinary love" - Mother Theresa

Naxaliterna menar att solidaritetsarbetet fyller dem med värme och entusiasm. Särskilt viktigt är det för deras gerillasoldater som kan känna sig ensamma i en tuff värld. Det kan vara svårt att föreställa sig vilka svårigheter som de måste övervinna. Att skaffa mat kan t.ex. vara ett stort problem om man är omringad av centralregeringens styrkor. Foto: Jan Myrdal

det kommunistiska partiet, som en fristående del av den proletära förtruppen i världen. People's Liberation Guerilla Army ser vi som en fristående del av världens proletära arméer och de revolutionära kommittéerna som grundats här ser vi som en del av det globala proletariatets diktatur eller den globala socialistiska staten. De oräkneliga och ovärderliga offer som folket och kamraterna ger i vår revolution är en del av den socialistiska världsrevolutionen och de oräkneliga och högt älskade martyrerna i varje land är också en del av den socialistiska världsrevolutionen. Med denna insikt har de olika genuint revolutionära strömningarna i Indien från Naxalbari och framåt arbetat. De har genomfört solidaritetskampanjer för revolutioner och folkrörelser i andra länder, inklusive de välkända solidaritetskampanjerna med revolutionerna i Vietnam, Laos och Kambodja och den nationella befrielsekampen i Palestina, för tamilerna på Sri Lanka och för det irakiska och afghanska folkets motståndskamp etc.

Vår senaste kampanj är en solidaritetskampanj till stöd för den nydemokratiska revolutionen på Filippinerna som vårt parti kallade till den 22-28 april 2013. Vårt parti anser att dessa kampanjer bara kan bli starkare genom den moraliska och materiella styrka som dessa solidaritetskampanjer ger de som genomför dem. I dagsläget bör alla världens revolutionärer skaffa sig en djup förståelse för detta samspel och vi anser att konferensen i Hamburg lyckades ta steg i den riktningen. Detta kunde man göra eftersom den insikten fanns där. Lanserandet av den landsomfattande Operation Green Hunt bör definieras som ett krig mot folket och otaliga barbariska grymheter begås som en del av det. Grymheter som begås av centralregeringens reaktionära och beväpnade legosoldater, grymheter som skapar ett raseri hos folket som kommer till uttryck i ett brett spektrum av åsiktsyttringar både i Indien och på andra håll i världen. Grymheterna har lett till stora protester och det har genomförts kampanjer vilka

kräver ett omedelbart tillbakadragande av soldaterna.

Revolutionära, demokratiska och progressiva styrkor har hela tiden gjort ansträngningar på nationell och internationell nivå för att stödja det kämpande folket i Indien och pressa den indiska staten till att stoppa attacken. De revolutionära kommunistiska styrkorna i världen har helt riktigt tagit initiativ till att bygga också en internationell solidaritetsrörelse för folkriget i Indien. Kampanjen för att sätta stopp för Operation Green Hunt och solidaritetsrörelsen för folkriget kompletterar varandra. "Anti-Green Hunt"-aktiviteterna ska vara en del av solidaritetsrörelsen för den indiska revolutionen. Detta eftersom vi just nu står inför uppgiften att besegra en rikstäckande kampanj som fienden för på flera fronter. Vårt parti anser att de kommunistiska rörelser som stöder folkriget i Indien i detta läge bör sträva efter att mobilisera ett så brett stöd som möjligt från de anti-imperialistiska, de-

mokratiska och revolutionära krafterna för att stärka kampanjen för att stoppa Operation Green Hunt. Detta i syfte att bygga upp den världsomspännande antiimperialistisk front som redan är på gång.

En starkare enighet hos de kommunistiska styrkorna runt om i världen kommer också bidra till ett ökat stöd för den indiska revolutionen. Imperialismen går igenom sin värsta kris hittills, samtidigt växer arbetarklassens och de andra förtryckta klassernas kamp. Dessutom mognar den nationella befrielse rörelsen och folkkrigen i de halvfeodala och halvkoloniala länderna. Den nydemokratiska revolutionen i de halvfeodala och halvkoloniala (eller nykoloniala) länderna och den socialistiska revolutionerna i de kapitalistiska (imperialistiska) länderna utgör de två strömmarna i den socialistiska världrevolutionen. De avancerar men de gör det utifrån olika utvecklingsnivåer och marxism-leninism-maoismen blir mer och mer förstådd och uppfattad som en vägledande ideologi. Folk blir dessutom mer och mer medvetna om att imperialisterna och deras marionethärskares är fiender till de förtryckta nationerna och folken i hela världen och allt fler ansluter sig till kampen.

Alla grundläggande motsättningar i världen och inom varje land växer och intensifieras varje dag som går. För att tala klarspråk så är situationen utmärkt för världrevolutionen. Därför blir det en brådskande uppgift för kommunisterna att använda de utmärkta objektiva förhållandena och mobilisera och ena de förtryckta massorna politiskt och stärka de subjektiva krafterna. Det är endast ett starkt proletärt parti och de politiskt enade massor som kan genomföra en revolution. Den nuvarande finansiella krisen i det kapitalistiska världssystemet förvärras allt mer. Krisen har förstärkt de interna motsättningarna i det kapitalistiska systemet som helhet och detta ger upphov till stora massrörelser, uppror och revolutioner. Lenin, vår utomordentlige lärare i marxism, hävdade att "Imperialismen redan ligger på sin dödsbädd" och fakta bekräftar verkligen detta.

I kapitalistisk värld med olika utvecklingsnivåer så slår också krisen ojämnt i olika länder. Vi kommunister bör tillämpa marxism-leninism-maoismen som en allmän teori i vår konkreta praktik i respektive länder. Våra förberedelser eller praktik måste vara konsekvent för att vår revolution skall kunna segra. Som ni alla

riktigt har påpekat så måste rörelser till stöd för folkkrigen i andra länder och rörelser som samlar arbetare, studenter, ungdomar, kvinnor etc. utvecklas i de kapitalistiska länderna. Detta är en uppgift på det internationella planet som inget proletärt parti bör bortse ifrån. Som svar på det stora förtroende för oss som uttrycktes av alla broderpartier och organisationer som tog initiativ till att organisera konferensen och gjorde den framgångsrik så lovar vi än en gång att utveckla och stärka revolutionen i Indien och uppfylla våra martyrs drömmar om en socialistisk världrevolution. Detta gör vi trots förlust av en del områden och tunga förluster av erfarna ledare.

Den internationella konferensen blev till ett hårt slag mot imperialismen och de härskande klasserna i Indien och samtidigt gav den hopp till ett helt folkhav av proletärer och hårt arbetande massor i fråga om den nydemokratiska revolutionen och den socialistiska världrevolutionen. Mot bakgrund av detta lovar vi än en gång er alla att vi med martyrerna i minnet skall axla ansvaret och kämpa för de långsiktiga målen i den proletära världrevolutionen och vi lovar att det hårda fascistiska förtrycket aldrig skall få dämpa kampviljan i vårt parti eller hos

Här vankas det snart något ät- eller drickbart ute i djungeln.

det revolutionära folket i Indien. Vi går mödosamt framåt på en lång och slingrig väg. Vi kommer att marschera framåt med förnyad beslutsamhet och mot alla odds och under stora uppoffringar skall vi slutligen nå segern. Detta är vårt löfte till det internationella proletariatet och till alla vänner och alla som önskar den indiska revolutionen framgång.

Länge leve den proletära internationalismen!

Länge leve enigheten i det internationella proletariatet och bland revolutionärer och demokratiska krafter samt hos folken i hela världen!

Med revolutionära hälsningar, Ganapathy, sekreterare i CPI(Maoist)

